

விஜியுடன் ஒரு சந்திப்பு:

சனாமிக்குப் பின்னான புனர்நிர்மாணத்தில் பெண்கள் உரிமைகள் மற்றும் உள்ளூர் அரசியல்

சந்தித்தவர்: அகிலன் கதிர்காமர் (www.lines-magazine.org)

- தமிழில்: மானசி -

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் பணிபுரியும் பெண்கள் உரிமைகள் செயற்பாட்டாளர் விஜியை (விஜயகுமாரி முருகையா) ஒக்டோபர் 2005இல் நேர்கண்டவர், lines இணையச் சஞ்சிகையின் (www.lines-magazine.org) இணையாசிரியரான அகிலன் கதிர்காமர். சனாமிக்குப் பின்னான புனர்நிர்மாணத்தின் அரசியலைப் புரிந்து கொள்ளும் ஒரு முயற்சி இந்த நேர்கமகம். இவர் தற்சமயம் கனடாவில் வசித்து வருகிறார்.

lines: சனாமி பற்றிய உங்கள் அனுபவத்தை எங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள முடியுமா? அந்தச் சமயத்தில் நீங்கள் எங்கு இருந்தீர்கள்? அது எப்படி நடந்தது?

விஜி: சனாமி தாக்கியபோது நான் ஒரு நண்பரின் வீட்டில் தங்கி இருந்தேன். ஏதோ சத்தம் கேட்டது. அத்துடன் எங்கள் நாய் அமைதியில்லாமல் இருந்தது. சத்தம் கேட்டபோது ஒருவேளை யுத்தம் திரும்ப ஆரம்பித்துவிட்டதென்றும் எனவே சண்டை நடக்கின்ற தென்றும் நான் நினைத்தேன். ஆனால் நான் அப்போது தென்னமர உயரமளவிற்கு தண்ணீரைக் கண்டேன். ஏன் அவ்வளவு தண்ணீர் வந்ததென்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அந்தத் தண்ணீர் கடலில் இருந்து வருகின்றதென்று பிறகு கண்டேன். எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு ஓடினேன். ரவுனுக்குப் போவதற்கு ஒரு வாகனம் கிடைத்தது. சில நிமிடங்களின் பின்பு நான் கண்டதை என்னால் தாங்க முடியவில்லை, வாகனங்களில் உடல்களை அள்ளிப் போட்டுக்கொண்டு வந்த காட்சியை. நாங்கள் இன்னொரு வீட்டுக்கு நகர்ந்தபொழுது மீனாக்காகக் காத்துநிற்பதுபோல் கரைகளில் காத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் காத்திருந்தது உடல் களுக்காக. கொல்லப்பட்டவர்களில் அநேகமானவர்கள் பெண்களாகவும் குழந்தைகளாகவும் இருந்தார்கள். அது ஏனென்றால் அவர்களுக்கு நீந்த முடியவில்லை. பெண்களுக்கு நீண்ட தலைமுடி இருந்ததனால் அது சிக்குப்பட்டு அவர்கள் தப்புவதைக் கடினமாக்கி இருக்கின்றது. உடல்கள் ட்ரக்குகளில் ஒரேயடியாக ஏற்றப்பட்டன. அவை மொத்தமாக எரிக்கப்பட்டன.

lines: சனாமிக்குப் பின்பு உடனடி நிவாரணத்திற்கு யார் பொறுப்பாக இருந்தார்கள்? உங்கள் பகுதியில் எந்த அமைப்புகள் வேலை செய்தன?

விஜி: சனாமிக்குப் பின் உடனடியாக, தெற்கில் இருந்த சாதாரண மக்கள் உணவு, உடை, மருந்து சகிதம் வாகனங்களில் வந்தார்கள். இந்த வகையான உதவி

கிட்டத்தட்ட இரண்டு கிழமைகளிற்குத் தொடர்ந்தது. அதைவிட TRO, ZOA, GTZ, OXFAM போன்ற அமைப்புகளும் ஏனைய சர்வதேச NGOக்களும் நிவாரண வேலைகளில் ஈடுபட்டன. பிறகு உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் இருந்தும் பல வைத்தியர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். அத்துடன் சில வைத்தியர் களுக்கு. உள்ளூர்த் தேவைகளைப் புரிந்து கொள்ளப் போதியளவு அவகாசம் இல்லாமையால் வைத்தியக் கவனிப்புகளிலும் சில பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன. பொருட்கள் விநியோகிக்கப்பட்டன. மீண்டும் போதியளவு ஒருங்கிணைப்பு இருக்கவில்லை. கூடாரங்கள் வந்து சேர்ந்தன. ஆனால் அவைகள் உள்ளூர்க்காலநிலைகளிற்குப் பொருந்தி வரவில்லை. பின்பு இந்த அமைப்புகள் தற்காலிக வதிவிடங்களை (கூடாரங்களை) குடிசைகளை அமைத்தன. இந்த நிவாரண முயற்சிகளில் சிலவற்றை ஒருங்கிணைப்பதற்கு ஆலோசனைக் கூட்டங்களினூடாக அரசாங்கம் முயற்சி செய்தது. ஆனால் ஒருங்கிணைப்பு சர்வதேச NGOக்களுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டன. உள்ளூர் அமைப்புகளிற்கு எந்தப் பணியும் வழங்கப்படவில்லை. எனவே ஆரம்பத்தில் உள்ளூர் அமைப்புகள் தாங்களாகவே சில பணிகளை மேற்கொண்டன. அதே நேரத்தில் சர்வதேச NGOக்கள் அரசாங்கத்துடன் இணைந்து பணி புரிந்தன. பின்பு நாங்கள் இந்த கூட்டங்களை ஆட்சேபித்தோம். எங்களையும் அந்தச் சந்திப்புகளிலும் விவாதங்களிலும் பங்குபற்ற அனுமதிக்கும்படியும் அவைகள் பற்றி அறியத் தரும்படியும் வேண்டுகோள் விடுத்தோம்.

நாங்கள் பெண்களுடைய கூட்டிணைப்பு ஒன்றையும் அமைத்தோம். இங்கு எவ்வாறு நாங்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தலாம் என்பதில் அதிக கவனத்தைக் குவித்தோம். நாங்கள் ஒரு ஒப்பந்தப் பத்திரத்தைத் தயாரிப்பதில் எங்கள் வேலையை ஆரம்பித்தோம். அது எல்லா நிவாரணப் பிரிவுகளிலும் பெண்களின் பிரச்சினைகள் பேசப்பட வேண்டும் என்பதற்கான உரிமையைக் கோரியது. இப் பெண்களுடைய கூட்டிணைப்பில்

எவ்வகையான கொள்கைப் பணியை முன்னெடுத்தது?

விஜி: நிலப் பிரச்சினை பாரிய பிரச்சினையாக இருந்தது. சனாமிக்கு முன்பு 75வீதமான நிலமும் வீடுகளும் பெண்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தன. அரசாங்கம் நஷ்டஈட்டை பணமாகவோ அல்லது மாற்று நிலத்திற்கான உரிமைகளையோ குடும்பத்தின் தலைவரின் பெயருக்குத்தான் கொடுத்தன, அதாவது ஆண்களுக்கு. இது மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக இருந்தது. குடும்பத்தைப் பொறுத்த வரையில். இது ஆண், பெண் இருவரது பெயரிலும் வழங்கப்

படவேண்டும் என்று நாங்கள் கோரிக்கை வைத்தோம், எப்படி இருந்தாலும், இன்னும் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப் படாமலே உள்ளது.

lines: உள்ளூர் அதிகாரங்களில் என்னென்ன பிரச்சினைகள் உள்ளன?

விஜி: GS, DS என்பவர்களைப் போன்ற உள்ளூர் அதிகாரிகளை எதிர்கொள்வதில் நிறையப் பிரச்சினைகள் உண்டு. உள்ளூர் அதிகாரிகள் மிகவும் தீவிரப் பிடித்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர் களுடன் பணிபுரிவது மிகக் கடினம்.

உதாரணத்திற்கு, சேதங்களைப் பற்றிய மதிப்பீடுகளில் ஊழல் நடைபெறும்போது நாங்கள் வழக்குத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். இது எப்படியோ நீண்ட காலத்திற்கு இழுபடும். உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கெதிராக சில கிராமவாசிகள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். இது கிராமசேவகரை இடமாற்றும் அளவுக்கு கொண்டு சென்றிருக்கிறது. ஆனால் இப்படியான எதிர்ப்புகள் அரிது..

lines: சனாமியால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வேறென்ன பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகிறார்கள்? யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் சனாமியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் நடத்தும் விதத்தில் சில பாடுபடுகள் காட்டப்படுவதாக நாங்கள் அறிகிறோம். அத்துடன் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மீண்டும் சனாமியாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இடம் பெயர்ந்த சமூகங்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றிச் சிறிது கூற முடியுமா?

விஜி: யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் அநேகமானவர்கள் தற்காலிக குடியிருப்புகளில் கடலுக்கு அருகாமையில் வசித்து வந்தார்கள். எப்படி இருந்தாலும் இந்த வசிப்பிடங்கள் ஒரு நிரந்தர குடியிருப்புகளாக அரசாங்கத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இப்படி யுத்தத்தினால் இடம் பெயர்ந்தவர்களின் நில உரிமைகள் பற்றிக் கூறுவதற்கு அரசாங்கத்திடம் எந்தக் கொள்கையும் கிடையாது. அவர்கள் மீண்டும் தற்காலிகமான குடிசைகளில்தான் வசிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான நிலம் வழங்குவது பற்றி எந்தக் கொள்கையையும் கருத்திற் கொள்ளவில்லை. அடுத்து வாடகை வீடுகளில் கூடி இருந்த

lines: உங்களுடைய பெண்களின் கூட்டிணைப்பு

வர்கள் இடம்பெயர்ந்தபோது அவர்கள் நிவாரணமோ அல்லது நிலஉரிமை பெறுவதற்கோ எந்தவிதமான வழிவகைகளும் இல்லை. இப்படியான பிரச்சினைகள் அரசாங்கத்தினால் எடுத்துச் சொல்லப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, அரசியல் காரணங்களுக்காக இடம் பெயர்ந்தவர்கள், அரசியல் கருத்து வேற்றுமையுள்ளவர்கள் போன்றவர்களுக்கு எந்தவித பாதுகாப்பும் இல்லை. இவர்கள் தொடர்ந்தும் ஆபத்தான சூழ்நிலைகளைச் சந்திக்க வேண்டி இருக்கின்றது. அவர்களுக்குப் போதியளவு பாதுகாப்பும் காவலும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

lines: இடம்பெயர்ந்தோர் முகாம்களில் வசிக்கும் பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் என்ன?

விஜி: இந்த முகாம்களில் இருக்கும் பெண்களுக்கு மிகக் குறைவான வசதிகளே உள்ளன. தனியான இடம் என்று எதுவும் இவர்களுக்கு இல்லை. இது குடும்ப வன்முறைக்கும் இட்டுச் செல்கின்றது. எவ்வளவோ துஷ்பிரயோகங்கள் நடைபெறுகின்றன. முக்கியமாக குடும்பத்தில் துஷ்பிரயோகம். பெண்கள் எரித்துக் கொல்லப்பட்ட சம்பவங்களும் நடந்திருக்கின்றன. பெண்களுக்கெதிரான பாலியல் பலாத்காரம் நடந்த பல சம்பவங்கள் இருக்கின்றன.

lines: இந்த முகாம்களில் எப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புப் பொறிமுறைகள் அமுல்படுத்தப்பட்டுள்ளன?

விஜி: சில முகாம்களில் இராணுவம் பாதுகாப்பிற்கு பொறுப்பாக இருக்கின்றது. ஏனைய முகாம்களில் TRO பொறுப்பாக இருக்கின்றது. எப்படி இருப்பினும் பெண்களுக்கான பாதுகாப்பு விடயம் முன்வைக்கப்படவில்லை.

இராணுவம் பாதுகாப்பு வழங்கும்போது அது அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. ஒரு முகாமில் அண்மையில் இராணுவம் பாதுகாப்பில் இருந்த ஒரு முகாமில் சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். இராணுவம் அவர்களை நோக்கிச் சட்டபோது 4 பிள்ளைகள் காயம்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படியான ஆபத்துகள் தொடருகின்றன. வன்முறைகள் உண்மையிலேயே புனரமைப்புப் பணிகளை முடக்கி இருக்கின்றன.

lines: பிள்ளைகள் எதிர்நோக்கும் சில பிரச்சினைகள் எவை? அவர்கள் மீண்டும் பாட சாலைக்கு செல்லத் தொடங்கி விட்டார்களா?

விஜி: பாடசாலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, பாடசாலைகளிற்குச் செல்வதற்கு பிள்ளைகள் நீண்ட தூரம் பயணம் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் இந்தப் பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்வதற்கான எந்தப் பிரயாண வசதியையும் செய்து கொடுக்கவில்லை. எனவே அநேகமான பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குப் போவதில்லை. அநாதையாக்கப்பட்ட பிள்ளைகளின் தேவைகளும் நிவர்த்தி செய்யப்படவில்லை. இந்தக் குழந்தைகளை UNICEF நிறுவனம் பதிவு செய்யும் அதேநேரம், நிறையப் பிள்ளைகள் தங்களுடைய உறவினர்களுடன் தங்கி விடுகின்றார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்து வசிக்கக்கூடிய எந்த வேலைத் திட்டங்களும் இல்லை.

lines: சனாமிக்குப் பின்னான ஒரு வருடத்தில் சர்வதேச NGOக்களுக்கும் உள்ளூர் அமைப்புகளிற்கும் இடையிலான உறவுகள் எப்படி மாற்றமடைந்திருக்கின்றன?

விஜி: சர்வதேச NGOக்கள் உள்ளூர் அமைப்புகளின் பணிகளை எதிர்மறையாகப் பாதித்திருக்கின்றன. நாங்கள் கிராமங்களிற்குச் சென்று கூட்டங்கள் வைப்பதுண்டு, கிராமத்தவர்களைக் கலந்தாலோசிப்பதற்கு சர்வதேச NGOக்களும் அப்படியான சந்திப்புகளை வைக்கத் தொடங்கி, பங்குபற்றுபவர்களுக்கு தலா 1000 ரூபாய்கள் கொடுத்தார்கள். அதன்பின்பு நாங்கள் திரும்பவும் அங்கே போகும்பொழுது, உதவிப்பணம் இல்லாமல் கிராமத்தவர்கள் எங்கள் கூட்டங்களில் பங்குபற்ற விரும்பவில்லை. இரண்டு கிராமங்களில் நாங்கள் ஜீவனோபாயத் திட்டங்களில் பணிபுரிந்தோம். அங்கிருந்த ஒருங்கிணைப்பாளருக்கு 5000 ரூபாய்கள் ஊதியம் வழங்கினோம். அவர்களுக்கு சர்வதேச NGOக்கள் 15000 ரூபாய்களை ஊதியமாகக் கொடுத்தார்கள். எனவே அவ் ஒருங்கிணைப்பாளர்கள் எங்களிடமிருந்தும் அதேயளவு ஊதியத்தை எதிர்பார்த்தார்கள். எங்களால் அதைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. இது எங்களுடைய வேலைத்திட்டத்தை இடைநிறுத்தியது.

சர்வதேச NGOக்களின் பணி தொடர்ந்தும் மிகவும் ஆறுதலாகவே நடைபெறுகின்றது. பணத்தைக் கொடுத்துத்தான் வேலை பெற்றுக்கொள்ளும் சில பணிகளை ஆரம்பித்தார்கள். மீண்டும், இப்படிச் செய்வது விடயங்களை முன்னோக்கி நகர்த்தாது.

lines: சர்வதேச NGOக்களை எதிர்கொள்வதற்கு உள்ளூரில் ஏதாவது முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டனவா?

விஜி: கூட்டங்கள், சந்திப்புகள், பெட்டிசன்கள் என்று நடந்தன. ஆனால் அது மிகவும் கஷ்டம். சர்வதேச NGOக்கள் மிகப் பலம் வாய்ந்தவை. அப்படி அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட NGOக்கள் உள்ளன. சர்வதேச NGOக்களின் ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றபோதும், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில் சகல பிரச்சினைகளையும் பற்றி பிரஸ்தாபிப்பது மிகவும் கடினம். இன்னும் அநேகமாக கூட்டங்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் நடைபெறும். எனவே மீண்டும் எல்லா உள்ளூர்க்காரர்களும் பங்குபற்ற முடியாது.

Dang